

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1 og 18 og ministerens svar er optrykt efter ønske fra V og KF.

Spørgsmål 8, 10, 14 og 15 og ministerens svar er optrykt efter ønske fra DF.

Spørgsmål 1:

Anser ministeren industriel kraftvarme som værende uden for forligspartiernes aftaleområde – henset til at industriel kraftvarme løbende har været reguleret sammen med andre områder?

Svar:

Efter regeringens opfattelse er statstilskuddet til industriel kraftvarme ikke omfattet af aftaler mellem regeringspartierne og de øvrige partier i Folketinget.

Regeringen indgik den 20. februar 2002 en aftale om forbedring af decentrale kraftvarmeværkers rammevilkår med S, SF, RV og KrF. I aftalen blev der peget på, at et mindre antal værker fortsat havde behov for hjælp. Der indgik derfor i aftalen en omlægning af kraftvarmebeskatningen og en bevilling til gældsreduktion af barmarksværker og andre små decentrale kraftvarmeværker. Parterne var frit stillede i forhold til finansieringen heraf. I aftalen var tilskuddet til elproduktion ikke nævnt.

I lovforslaget om omlægningen af kraftvarmebeskatningen for decentral kraftvarme blev elproduktionstilskuddet til hovedparten af de decentrale kraftvarmeværker reduceret, og tilskuddet til nye decentrale værker og eksisterende decentrale værker over 25 MW blev stoppet fra 1. juli 2002. Samlet ville hovedparten af værkerne kunne sænke varmepriiserne, dog mest de små. Der skete ingen ændringer i elproduktionstilskuddet til nye industrielle kraftvarmeanlæg, dog blev tilskuddet til udskiftning af eksisterende anlæg reduceret fra 7 øre til 2 øre pr. kWh.

Elproduktionstilskud til industrielle værker har heller ikke indgået i tidligere politiske forlig. Det kan i den sammenhæng nævnes, at tilskuddet ved sin oprindelige indførelse i 1991 blev

vedtaget af S, SF og RV uden om den daværende VK-regering. Elproduktionstilskuddet blev desuden videreført som led i den grønne afgiftspakke fra 1995, der blev gennemført af regeringen (S, RV og CD) med støtte fra SF og EL. En ned-sættelse af tilskuddet blev gennemført i 1996 af regeringen (S og RV) med støtte fra SF, EL og CD.

Spørgsmål 8:

Hvilke økonomiske konsekvenser vil det få for elforbrugeren, når systemansvaret får kompetence til i »kortere perioder« at betale elproduktionsanlæg for ikke at tage deres produktion ud eller for at igangsætte produktionen?

Svar:

Lovforslaget vedrører selve dette at holde en produktionsenhed driftsklar. De omkostninger, som følger af lovforslaget, er meromkostningerne (løn, vedligeholdelse o.l.) i forhold til, hvis enheden var taget ud af drift i en kortere periode. Lovforslaget vedrører ikke adgangen til at sætte en produktion i gang og betalingen herfor. Dette er allerede reguleret i lovens § 27 c, stk. 4.

Omkostningerne ved at holde en produktionsenhed driftsklar vurderes at blive meget begrænsede og varierende fra år til år. Det er ikke muligt at opgøre disse omkostninger med nogen sikkerhed, da de vil afhænge af, hvor hyppigt og i hvilket omfang der vil være behov for at beordre produktionsenheder driftsklare. Det afhænger blandt andet af elprisen i markedet, herunder af vejrliget. Stor tilstrømning af vand til de norske og svenske vandkraftværker kan betyde – særligt om sommeren – at danske producenter vælger at tage enheder ud af drift for en kortere periode. Det vurderes dog, at producenterne kun i sjældne tilfælde vil tage så mange enheder ud, at der bliver behov for at anvende bestemmelsen.

Spørgsmål 10:

Hvorfor fremgår de udgifter, der vil være forbundet med at holde elproduktionsanlæggene